

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012149
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012149.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému G. V. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., prejednal dňa 7. februára 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn.3T/122/2017 zo dňa 7. decembra 2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn.3T/122/2017 zo dňa 7. decembra 2017, bol obžalovaný G. V. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 16.05.2017 v čase okolo 19.40 hod. v O. na I. ulici na poli fyzicky napadol poškodenú I. J. a to tým spôsobom, že ju jedenkrát bodol nožom čiernej farby s čiernou rúčkou z tvrdého plastu o celkovej dĺžke cca 35 cm, ktorý držal v ľavej ruke, do oblasti brucha, čo si vyžiadalo jej okamžitú hospitalizáciu a následnú operáciu brušnej dutiny z dôvodu bodno-rezného poranenia brušnej steny a dutiny brušnej naľavo od pupka, bodného prederavenia tenkého a hrubého čreva a jeho závesov a krv v dutine brušnej s predpokladanou dobou liečenia a práceneschopnosti v dĺžke nad 80 dní.

Za tento trestný čin bol obžalovaný G. V. odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám k trestu odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v určenej skúšobnej dobe a uloženia povinnosti obžalovanému podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. hlásiť sa jedenkrát štvrtročne na základe predvolania k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trenčín. Zároveň mu okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú I. J. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ihneď po jeho vyhlásení ho napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že podľa jeho názoru uložený podmienený trest odňatia slobody nie je v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. por., ktoré nadväzuje na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. a je neprimerane mierny. S poukazom na samotnú závažnosť spáchaného zločinu, kedy došlo k ťažkému zraneniu na strane poškodenej a pri neposkytnutí bezodkladnej starostlivosti by mohlo poranenie skončiť smrťou poškodenej, nie je možné u obžalovaného z hľadiska naplnenia účelu trestu uložiť trest iný, ako trest spojený s jeho výkonom v ústave na výkon trestu. Taktiež poukázal na

závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatria, z ktorého vyplýva, že prognóza u obžalovaného je mierne neistá, nie je negatívna, ale rizikový je u neho konzum alkoholu a marihuany, teda prognóza závisí od toho, či bude od nich abstinovať. Pri ukladaní trestu je potrebné prihliadnúť aj na osobné pomery a rodinné zázemie, kde obžalovaný nerieši svoj problém s alkoholom a drogami, pričom ani jeho najbližšia rodina neriešila tento problém, čo vyústilo až do stíhaného skutku. Podľa názoru prokurátora, aj keď obžalovaný spravil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., nie sú u neho splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v spojení s § 39 ods. 4 Tr. zák. Nadužívanie alkoholu a psychotropných látok a z neho vyplývajúce stavy charakterizujú obžalovaného ako nezodpovedného. Obžalovaný bol pred výkonom väzby nezamestnaný, nadužíval alkohol a marihuanu a z tohto titulu nemá z hľadiska individuálnej prevencie vytvorené podmienky na výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej sadzby so zaradením do výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia za súčasného ponechania uloženého ochranného opatrenia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení poukázal na to, že tvrdenia prokurátora považuje za irelevantné, z veľkej časti len hypotetické a nedôvodné. Obžalovaný uviedol, že ku skutku sa riadne priznal a tento úprimne oľutoval. Poukázal na to, že doteraz nebol súdne trestaný ani priestupkovo riešený, pred spáchaním skutku viedol riadny život a neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti. Má za to, že okresný súd postupoval pri určovaní druhu a výmery trestu správne a rovnako správne zistil a zvažil všetky rozhodné skutočnosti. Podmienky na mimoriadne zníženie trestu sú splnené, pričom uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bol vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatelia neprimerane prísny. Vychádzajúc aj zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.Tpj/55/2016 a uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou ako aj uznania viny podľa § 257 ods. 1 Tr. por. je trest kratšieho trvania primeraný a dostatočný. Obžalovaný zastáva názor, že okresný súd vo veci úplne zistil skutkový stav, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, a preto navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

K písomnému vyjadreniu obžalovaného sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla rozhodnúť v súlade s konečným návrhom odvolania prokurátora okresnej prokuratúry. Zároveň navrhla, aby rozhodnutie zo dňa 7.12.2017 bolo podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušené a obžalovaný bol podľa § 71 ods. 1, 2 Tr. por. ponechaný vo väzbe.

Poškodená navrhla, aby krajský súd rozhodol správne a spravodlivo.

Obžalovaný G. V. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 4. januára 2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 7. februára 2018. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, ktorý mu podmienične odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu s povinnosťou jedenkrát štvrtročne sa hlásiť k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, pretože takto uložený trest je zákonný, primeraný a spravodlivý.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu správne zistil na strane obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a na druhej strane správne nezistil na strane obžalovaného ani jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Žiadne ďalšie poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v predmetnej trestnej veci odvolací súd nezistil.

Odvolací súd rovnako ako okresný súd zo znaleckého posudku vypracovaného spoločnosťou Centrum duševného zdravia, s.r.o. znalcom MUDr. Jurajom Lexmanom zistil, že v čase spáchania trestnej činnosti sa u obžalovaného jednalo o vystupňovaní silný afekt zlosti, pričom došlo k vybitiu nakumulovanej anxiózneho tenzie agresiou, ktorá bola zameraná na náhradný objekt, ktorým bola na mieste prítomná poškodená. Znalec jeho konanie považoval za nie typické za bežných okolností pre jeho osobnosť. Ovládacie schopnosti v čase skutku boli u obžalovaného podstatne forenzne významne zmenšené. V čase skutku bola u obžalovaného prítomná intoxikácia (alkohol a marihuana), avšak táto v danej situácii nepôsobila ako rozhodujúci činiteľ, ale iba ako činiteľ uľahčujúci vznik, rozvoj a priebeh vystupňovaného afektu. Z psychiatrického hľadiska primárne pobyt obžalovaného na slobode znalec nepovažuje za nebezpečný a vzhľadom na závislosť od marihuany a rozvíjajúcu sa závislosť od alkoholu znalec doporučil uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Odvolací súd zistil, že okresný súd u obžalovaného G. V. správne mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestu (4 roky) ustanoveného Trestným zákonom s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44. Z právnej vety č. 4 citovaného stanoviska totiž vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný G. V. urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd jeho vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, obžalovaný takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaný založil dôvod podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analógiám na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (v predmetnej trestnej veci predstavuje výmera trestnej sadzby trestu odňatia slobody nie menej ako 2 roky).

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného odvolací súd rovnako ako okresný súd zistil, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný ani priestupkovo riešený. Ide o bezúhonného človeka.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánnosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však

už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zločky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty neviedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takom prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zločky pred výchovnou zločkou trestu.

Krajský súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody obžalovanému G. V. vo výmere 32 mesiacov, ktorý mu okresný súd podmienične odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu s povinnosťou jedenkrát štvrťročne sa hlásiť k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o sťažnosti prokurátora proti rozhodnutiu Okresného súdu Trenčín sp.zn.3T/122/2017 zo dňa 07.12.2017, krajský súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že o uvedenej sťažnosti prokurátora už bolo rozhodnuté krajským súdom, a to uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23Tos/166/2017 zo dňa 20.12.2017 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bola sťažnosť prokurátora ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnutá. Obžalovaný G. V. bol dňa 20.12.2017 príkazom predsedu senátu JUDr. Františkom Kováčom prepustený z väzby na slobodu (viď. č.l.214 až 215 spisu).

Krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.